

C-494/23. sz. [Mahá]ⁱ ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. augusztus 3.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Nejvyšší soud (Cseh Köztársaság)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. június 7.

Felperesek:

QE

IJ

Alperesek:

DP

EB

Az alapeljárás tárgya

A büntetőeljárásban eljáró hatóság által letétbe helyezett tárgy bírósági letétje azt követően, hogy e tárgyra a büntetőeljárás céljából már nincs szükség – A letétbe helyezett tárgy kiadása – Több, a tárgyra jogot formáló személy – A letéti eljárásban részt vevő valamennyi fél tárgy kiadásához való hozzájárulásának szükségessége – A hozzájárulást megtagadó személyek hozzájárulásának bírósági határozattal való pótlása

Az alapeljárásban a (Cseh Köztársaságban lakóhellyel rendelkező) felperesek olyan határozat meghozatalát kérik, amely a (Francia Köztársaságban lakóhellyel rendelkező) alpereseknek a bírósági letét tárgyának a felperesek részére történő kiadásához szükséges hozzájáruló nyilatkozatát pótolná.

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a bíróságok joghatóságának a polgári és kereskedelmi ügyekben való meghatározására vonatkozó szabályok értelmezésére irányul.

Konkrétabban, a Bíróságtól annak megállapítását kérik, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.; a továbbiakban: „Brüsszel Ia” rendelet) 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügy” önálló fogalma lefedi-e a büntetőeljárásban eljáró hatóság által letétbe helyezett tárgynak a bírósági letétből való kiadásához szükséges alperesi hozzájárulás pótlása iránti eljárást.

Abban az esetben, ha a Bíróság megállapítja, hogy ez a helyzet áll fenn, a Bíróságtól annak megállapítását kérik, hogy az ilyen eljárást megindító kereset a „Brüsszel Ia” rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „perbevonásnak” minősül-e, mivel ezen eljárás a bírósági letéttel kapcsolatos eljáráshoz képest járulékos jellegű.

A kérelem jogalapja az EUMSZ 267. cikk.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikkének (1) bekezdését, hogy az e rendelkezés értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügy” fogalma lefedi a bírósági letétbe helyezett tárgy kiadásához szükséges alperesi hozzájárulás pótlása iránti eljárást, amely a büntetőeljárásban eljáró hatóság által lefoglalt tárgy letétbe helyezése miatt indított bírósági letéti eljáráshoz képest járulékos jellegűnek minősül?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikkének (2) bekezdését, hogy e rendelkezés értelmében vett pernek minősül a bírósági letétbe helyezett tárgy kiadásához szükséges hozzájárulás pótlása iránti azon per, amelyet a letéti eljárásban részt vevő egyik fél indított az ezen eljárásban részt vevő másik fél ellen?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.): az 1. cikk (1) bekezdése, a 4. cikk (1) bekezdése, az 5. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése, a 26. cikk (1) bekezdése

A hivatkozott uniós ítélezési gyakorlat

1976. október 14-i LTU-ítélet (29/76, EU:C:1976:137)

1977. október 27-i Bouchereau ítélet (30/77, EU:C:1976:172)

2013. október 3-i Schneider ítélet (C-386/12, EU:C:2013:633)

2019. február 28-i [Gradbenišтво Korana] ítélet (C-579/17, EU:C:2019:162)

2019. szeptember 18-i Riel ítélet (C-47/18, EU:C:2019:754)

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) (a büntetőeljárásról szóló 141/1961. sz. törvény, a továbbiakban: büntetőeljárásról szóló törvénykönyv)

„80. §

- (1) Ha a lefoglalt [...] tárgyra a további eljárás érdekében már nincs szükség [...], azt vissza kell adni annak [...], akitől lefoglalták. Ha más személy is igényt tart e tárgyra, azt annak a személynek kell kiadni, akinek a jogával kapcsolatban nem merül fel kétség. Kétség esetén a tárgyat letétbe kell helyezni, és az arra jogot formáló személyt polgári bírósághoz kell irányítani. [...]

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (a különleges bírósági eljárásokról szóló 292/2013. sz. törvény, a továbbiakban: 292/2013. sz. törvény)

„298. §

Letétből való kiadás

- (1) A bíróság a letétbe helyett tárgyat arra irányuló kérelme alapján adja ki a jogosultnak. Ha a letétbe helyezésre amiatt került sor, hogy a jogosulton kívül más személy is igényt tart a tárgy letétből való kiadására [...], a tárgy

letétből való kiadásához [...] valamennyi részt vevő fél hozzájárulása szükséges.

[...]

299. §

A letétből való kiadáshoz szükséges hozzájárulás pótlása

- (1) Ha a letétbe helyezett tárgy kiadásához szükséges hozzájárulás megadását megtagadják, azt jogerős bírósági határozat pótolhatja, amely kimondja, hogy annak, aki a kiadást ellenezte, hozzá kell járulnia a letétbe helyezett tárgynak a kérelmező részére történő kiadásához.
- (2) A hozzájárulás (1) bekezdés szerinti pótlása tárgyában az a bíróság rendelkezik hatáskörrel, amely a letéti eljárásban eljár.

300. §

A letétbe helyezés különleges esetei

Ha a bíróságnál más jogszabályokban meghatározott esetekben helyeznek letétbe tárgyakat, a vonatkozó jogszabályban foglalt szabályokat [...] a letét jellegének és céljának megfelelően kell alkalmazni.”

Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém (a nemzetközi magánjogról szóló 91/2012. sz. törvény, a továbbiakban: a nemzetközi magánjogról szóló törvény)

„6. §

A cseh bíróságok joghatósága

- (1) A cseh bíróság rendelkezik joghatósággal az ügyben, ha az eljárási szabályok alapján az adott eljárás tekintetében a Cseh Köztársaság bírósága rendelkezik illetékességgel, kivéve, ha e törvény rendelkezései vagy más jogszabály másképp nem rendelkezik.”

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2017. augusztus 19-én a felperesek Németországban hirdetés alapján gépjárművet vásároltak. 2017. szeptember 12-én a Policie České republiky (a Cseh Köztársaság rendőrsége, Cseh Köztársaság) lopás bűncselekménye Franciaországban való elkövetésének gyanúja miatt lefoglalta a gépjárművet. Ezt követően a rendőrség a gépjárművet letétbe helyezte az Okresní soud v Českých Budějovicíchnél (České Budějovice-i járásbíróság, Csehország).

- 2 A felperesek e bíróságtól kérték a gépjármű letétből való kiadását. Mivel a gépjárműre vonatkozóan korábbi eljárásokban más személyek is igényt jelentettek be, a cseh jog szerint valamennyi érintett személynek hozzá kell járulnia a letétbe helyezett tárgy kiadásához, vagy pedig bírósági határozatnak kell a hozzájárulásukat pótolnia.
- 3 Ezért a felperesek jelen bíróság előtt a tárgynak a bírósági letétből való kiadásához szükséges hozzájárulás pótlása iránt keresetet indítottak a Franciaországban lakóhellyel rendelkező alperesek ellen. Az alperesek a jelen eljárásban nem bocsátkoztak perbe.
- 4 Mivel az alperesek nem bocsátkoztak perbe, az elsőfokú bíróság joghatóságának hiányát állapította meg, és elutasította a keresetet. A fellebbviteli bíróságként eljáró Krajský soud v Českých Budějovicích (České Budějovice-i regionális bíróság, Csehország) helybenhagyta az elsőfokú bíróság határozatát.
- 5 Mindkét bíróság egyetértett abban, hogy az alperesi szándéknyilatkozat pótlásának követelése természeténél fogva tisztán polgári jogi igénynek minősül, a szóban forgó ügyben nemzetközi vonatkozás áll fenn, és a „Brüsszel Ia” rendelet alkalmazandó. E bíróságok szerint, tekintettel az *actor sequitur forum rei* általános szabályára (a „Brüsszel Ia” rendelet 4. cikkének (1) bekezdése) és az e szabálytól való engedélyezett eltérések körére (e rendelet 5. cikkének (1) bekezdése), kizárólag az említett rendelet 26. cikkének (1) bekezdése alapozhatja meg a cseh bíróság joghatóságát. Az alperesek azonban a cseh bíróság előtti eljárásban nem bocsátkoztak perbe, így nincs jogalapja annak, hogy ebben az ügyben fennálljon a cseh bíróság joghatósága.
- 6 A felperesek a fellebbviteli bíróság határozatával szemben jogorvoslatot nyújtottak be a kérdést előterjesztő bíróságként eljáró Nejvyšší soudhoz (legfelsőbb bíróság, Csehország).

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 7 A felperesek előadják, hogy a fellebbviteli bíróság helytelenül döntött a Cseh Köztársaság bíróságai joghatóságának kérdésében. A felperesek e tekintetben a 292/2013. sz. törvény 299. §-ára hivatkoznak, amely szerint a hozzájárulás pótlásával kapcsolatos ügyekben a letéti eljárást lefolytató bíróság rendelkezik hatáskörrel. A felperesek szerint a cseh bíróságok joghatásának elfogadása szempontjából az a körülmény meghatározó, hogy a tárgyat a büntetőeljárás törvénykönyv 80. §-ának (1) bekezdése alapján az Okresní soud v Českých Budějovicích (České Budějovice-i járásbíróság) helyezték letétbe. Ezért a *perpetuatio fori* elvét tiszteletben tartva, e joghatóság fennállását a letéti eljárásból eredő eljárásokban is meg kell állapítani. Az alperesek szerint a hozzájárulás pótlására irányuló eljárás nem a felperesek és az alperesek közötti anyagi jogi jogviszonyból ered, és ezért a „Brüsszel Ia” rendelet szabályai nem alkalmazandók.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 8 Az alapügyben azt a kérdést szükséges megválaszolni, hogy a cseh bíróságok rendelkeznek-e joghatósággal az ezen eljárásban való határozathozatalra. Az a kérdés képezi vita tárgyát, hogy e joghatóság megállapítása érdekében a „Brüsszel Ia” rendeletet kell-e alkalmazni, és hogy e rendelet szabályai szerint úgy kell-e tekinteni, hogy a cseh bíróságok rendelkeznek joghatósággal, és ha igen, akkor e joghatóságot az e rendelet 8. cikke (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján kell-e megállapítani, amely rendelkezés szövege a különböző nyelvi változatokban eltér. Ha a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a „Brüsszel Ia” rendelet nem alkalmazható, akkor a joghatóság és egyúttal a cseh bíróságok illetékességének alapjául a nemzetközi magánjogról szóló törvénynek a 292/2013. sz. törvény 299. §-ának (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 6. §-ának (1) bekezdése szolgálhatna.

Az első kérdésről

- 9 Annak megállapításához, hogy a „Brüsszel Ia” rendelet alkalmazandó-e az ügyben, első körben azt kell megállapítani, hogy az alapeljárás esetében polgári és kereskedelmi ügyről van-e szó.¹ Nem kétséges, hogy e rendelet alkalmazásának egyéb feltételei teljesülnek.
- 10 Az alapügyben a felperesek gépjárművét valójában a büntetőeljárás szempontjából releváns tárgyként a rendőrség foglalta le. Azt követően, hogy a tárgyra már nem volt szükség a büntetőeljárás folytatása céljából, a büntetőeljárásban eljáró hatóságnak főszabály szerint vissza kellett volna adnia a gépjárművet a felperesek részére. A büntetőeljárásban azonban a gépjárműre vonatkozóan más személyek is igényt jelentettek be. Kétségek merültek fel azzal kapcsolatban, hogy kinek a részére kell kiadni a gépjárművet, ezért az érintett hatóság azt bírósági letétbe helyezte.
- 11 Az alábbi megfontolások alátámasztják azt a következtetést, hogy a hozzájárulás pótlására irányuló alapeljárás a „Brüsszel Ia” rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „polgári és kereskedelmi ügy” fogalmának tárgyi hatálya alá tartozik.
- 12 A nemzeti ítélkezési gyakorlat, konkrétan a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) R 24/2007. számú elvi véleménye² szerint az a letét, amelynek tárgyában a

¹ A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából származó, az önálló értelmezésre vonatkozó általános iránymutatás nem tisztázza a kérdést előterjesztő bíróság kétségeit a „polgári és kereskedelmi ügy” fogalmának az alapügy vonatkozásában történő helyes értelmezésével kapcsolatban. Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság az 1976. október 14-i LTU-ítéletre (29/76, EU:C:1976:137), a 2013. október 3-i Schneider ítéletre (C-386/12, EU:C:2013:633, 18. pont) és a 2019. február 28-i [Gradbenišтво Korana] ítéletre (C-579/17, EU:C:2019:162, 46. és 47. pont) hivatkozik.

² A Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) polgári és kereskedelmi tanácsának 2006. október 11-i véleménye, Cpjn 203/2005, R 24/2007, ECLI:CZ:NS:2006:CPJN.203.2005.1.

büntetőeljáráásban eljáró hatóság a büntetőeljárási törvénykönyv 80. §-a alapján határozatot hozott, a 292/2013. sz. törvény értelmében vett bírósági letétnek minősül. Az ilyen letétbe helyezés célja, hogy minden kétséget eloszlasson azzal kapcsolatban, hogy az érintett személyek közül a tárgyra vonatkozóan melyiknek van tulajdonjogon vagy egyéb jogon alapuló igénye. A tárgyat azért helyezik letétbe, mert a büntetőeljárás célja nem a tulajdonjoggal vagy az érdekelt fél által hivatkozott más joggal kapcsolatos ténybeli vagy anyagi jogi kételyek eloszlátása. Főszabály szerint a polgári peres eljárásokban a bíróságok hivatottak e kérdések tisztázására.

- 13 A büntetőeljáráásban eljáró hatóság határozata alapján letétbe helyezett tárggyal kapcsolatos polgári peres eljárásban részt vevő felek a következők: az a személy, aki a tárgyat átadta, vagy akitől azt elvették, továbbá az a személy, aki a büntetőeljáráásban a tárgyra vonatkozóan igényt jelentett be, adott esetben pedig az a személy is, aki polgári peres eljárásban jelentette be a tárgyra vonatkozó igényét anélkül, hogy azt a büntetőeljáráásban eljáró hatóság előtt bejelentette volna. A tárgyat letétbe helyező személy (az alapügyben a Policie České republiky [Cseh Köztársaság rendőrsége]) ezen eljárásban nem részt vevő fél.
- 14 Mivel az alapügyben a gépjárművet azért helyezték letétbe, mert az átvételére jogosult személytől eltérő személy kérte a gépjármű kiadását, a gépjármű kiadása a letéti eljárás valamennyi résztvevője (és ennél fogva az alapügyben a Franciaországban lakóhellyel rendelkező alperesek) hozzájárulásától, és adott esetben e hozzájárulás jogerős bírósági határozattal való pótlásától függ. Az ilyen eljárás lefolytatására vonatkozó, a 292/2013. sz. törvény 299. §-ának (2) bekezdésében előírt kizárólagos illetékesség e tekintetben garantálja, hogy ugyanazon tárgynak a letétből való kiadásához szükséges hozzájárulás pótlására irányuló kereseteket egyetlen bíróságon belül együttesen bírálják el, mivel bizonyos esetekben a letéti eljárás több résztvevője is jogalappal rendelkezhet az ilyen keresetek indításához.
- 15 A Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) szerint³ a letétbe helyezett tárgy letétből való kiadásához szükséges hozzájárulás pótlása iránti kereset arra irányuló eljárási formának minősül, hogy a bíróságtól annak elbírálását kérik, hogy kinek adja ki a letétbe helyezett tárgyat, azaz más szóval, hogy kit illet meg a letétbe helyezett tárgy tulajdonjoga vagy ahhoz kapcsolódó egyéb olyan jog, amely alapján a bíróság kiadja a letétbe helyezett tárgyat. E tekintetben nem bír jelentőséggel, hogy a jelen eljárásban csak előzetes kérdésként vizsgálják azt, hogy valamely személy rendelkezik-e a letétbe helyezett tárgy tulajdonjogával vagy bármely más, azzal kapcsolatos joggal, és e kérdés megválaszolása az ítélet rendelkező részében „a szándéknyilatkozat pótlása” formájában jelenik meg.
- 16 Azon álláspont alátámasztása érdekében, hogy a „Brüsszel Ia” rendelet nem alkalmazható a letét tárgyának kiadásához szükséges hozzájárulás pótlására irányuló eljárásra, a kérdést előterjesztő bíróság különösen arra hivatkozik, hogy

³ A 2. lábjegyzetben hivatkozott vélemény.

ezen eljárás a büntetőeljárás törvénykönyv rendelkezései alapján indított letéti eljárásokhoz képest járulékos jellegű és a letéti eljárás résztvevőinek az illetékes bíróság kijelölése során hozott stratégiai döntései szempontjából kockázatot jelent.

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a más személy letétbe helyezett tárgy kiadásához való hozzájárulásának pótlására irányuló eljárás lényegét tekintve a bírósági letéti eljárástól függ. A bírósági letétbe helyezett tárgynak a jogszabályban előírt módon történő kiadásáról van szó, mivel a bíróságnál letétbe helyezett tárgy kiadásához való alperesi hozzájárulás hiánya nem pótolható a letétbe helyezett tárgy tulajdonjogát megállapító határozattal. Amint azt ugyanis a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) a fent hivatkozott elvi véleményében⁴ megállapította, „*az a jogerős bírósági határozat, amely kimondja, hogy a letétbe helyezett tárgy tulajdonjoga a kérelmezőt vagy a bírósági letéti eljárás bármely más résztvevőjét illeti meg, önmagában nem képez megfelelő jogalapot azon következtetés levonásához, hogy a letétbe helyezett tárgyat az említett személy részére kell kiadni, mivel annak a kérdésnek megválaszolása, hogy ki a letétbe helyezett tárgy tulajdonosa, nem minden esetben eredményezi az azzal kapcsolatos valamennyi kétség eloszlatását, hogy pont az érintett személy részére kell a letétbe helyezett tárgyat kiadni, és például a zálogjogosult, a visszatartási jog jogosultja vagy felszámoló nem kérheti a tulajdonos helyett a tárgynak a letétből való kiadását*”.
- 18 E tekintetében némi hasonlóság észlelhető a Bíróság Riel ítéletével.⁵ Ebben az ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a követelések fennállásának abból a célból történő megállapítása iránt indított kereset, hogy azokat fizetéseképtelenségi eljárás keretében nyilvántartásba vegyék, közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárásból származik, ahhoz szorosan kapcsolódik, és a fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó jogon alapul. Hasonlóképpen, a bírósági letétbe helyezett tárgy kiadásához való hozzájárulás pótlása iránti kereset közvetlenül a bírósági letéti eljárásból származik, szorosan kapcsolódik az ilyen eljáráshoz, és a bírósági letétre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseken alapul, amely rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a büntetőeljárásban eljáró hatóságok intézkedései nyomán indított bírósági letéti eljárásokra is.
- 19 Ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a letéti eljárásban részt vevő feleknek adott esetben lehetőségük nyílik stratégiai döntések meghozatalára, ha a letéti tárgy kiadásához való hozzájárulás pótlásával kapcsolatos ügyekben a joghatóságot a „Brüsszel Ia” rendelet joghatósági szabályai alapján kell meghatározni.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az alapügyben a letéti eljárás csehországi résztvevői kérték a gépjármű letétből való kiadását, a hozzájárulás pótlására irányuló eljárásban pedig ezen eljárás franciaországi résztvevői voltak az

⁴ A 2. lábjegyzetben hivatkozott vélemény.

⁵ 2019. szeptember 18-i Riel ítélet (C-47/18, EU:C:2019:754).

alperesek. Ha a franciaországi résztvevők a letétbe helyezett tárgy kiadását kérnék, akkor nekik a csehországi résztvevőket kellett volna perelniük. Ez arra ösztönözheti a letéti eljárásban részt vevő feleket, hogy ne indítsanak szándéknyilatkozat pótlása iránti keresetet, hanem éppen ellenkezőleg, várják meg, míg a másik fél cselekménye folytán indul eljárás, mivel a „Brüsszel Ia” rendelet 4. cikkében foglalt általános szabály szerint a lakóhelyük szerinti bíróságok előtt lehetnének perelhetők. Rendes körülmények között ez nem jelentene problémát, mivel ez a „Brüsszel Ia” rendeletben meghatározott joghatósági szabályok természetes következménye.

- 21 Az alapeljárás mellékes jogvitát jelent a cseh bíróság előtti eljáráshoz képest, amely bíróság illetékessége a büntetőeljárásban eljáró hatóság intézkedésén alapult, és amely bíróság nem vizsgálta joghatóságát. A büntetőeljárásban eljáró hatóság intézkedése nélkül azonban a joghatóság a letétbe helyezett tárgy kiadására irányuló perben ugyanazon személyek között másként lenne meghatározva. Ha ugyanis a rendőrség nem foglalta volna le a gépjárművet, az a felperesek birtokában maradt volna, és a tárgy kiadása iránti keresetet az eredeti franciaországi tulajdonosoknak kellett volna indítaniuk. A közhatalmi jogosítványoknak a büntetőeljárásban eljáró hatóságok általi gyakorlása tehát befolyással van a joghatósággal rendelkező bíróság meghatározására, így a joghatóság egyébként fennálló előreláthatóságának elve sérülhet.

A második kérdésről

- 22 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adott igenlő válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a „Brüsszel Ia” rendelet 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a bírósági letétbe helyezett tárgy kiadásához szükséges hozzájárulás pótlása iránti per, amelyet a letéti eljárásban résztvevő egyik fél indított a letéti eljárásban részt vevő másik fél ellen, az említett rendelkezés értelmében vett pernek minősül.
- 23 A kérdést előterjesztő bíróság kételyei e rendelkezésnek a különböző nyelvi változatainak eltérő megfogalmazásából, valamint abból erednek, hogy a Bíróság mindeztidáig még nem értelmezte e rendelkezést.
- 24 A hivatkozott rendelet 8. cikke (2) bekezdésének cseh nyelvű változata az „intervenní žaloba” (beavatkozás iránti kérelem) kifejezést használja, anélkül, hogy utalna arra, hogy az alperes harmadik félnek minősül-e. Hasonlóképpen, például a német nyelvű változat az „Interventionsklage”, a francia nyelvű változat pedig a „demande en intervention” kifejezést használja.
- 25 Ezzel szemben e rendelkezés angol nyelvű változata azt hangsúlyozza, hogy az alperesnek harmadik félnek kell minősülnie, vagy hogy harmadik fél perbevonásával folyó eljárásról van szó. Hasonló megfogalmazást tartalmaz például a lengyel, a szlovák és a horvát nyelvi változat is.

- 26 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a nyelvi változatok közötti eltérések esetén az adott rendelkezést a szöveggörnyezet és azon jogi szabályozás céljának figyelembevételével kell értelmezni, amelynek részét képezi.⁶
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság – megkísérelve a „Brüsszel Ia” rendelet 8. cikke (2) bekezdése céljának megállapítását – figyelembe vette a korábbi hatályos jogszabályokat,⁷ a Bíróságnak az e rendelet és a korábban hatályos szabályozás céljával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát, valamint az úgynevezett Jenard-jelentést⁸ is, amelynek szövege a Brüsszeli Egyezmény kommentárjaként szolgál, és iránymutatást nyújt ezen egyezmény céljára vonatkozóan. Ebből a jelentésből többek között az következik, hogy a Brüsszeli Egyezmény kidolgozása során célszerűnek tartották, hogy a kezesekre és más harmadik felekre vonatkozóan külön rendelkezéseket dolgozzanak ki. Azt a kérdést, hogy mit kell érteni a harmadik fél perbevonásával folyó per („third party proceedings”) fogalma alatt, a belga perrendtartás 15. és 16. cikkére hivatkozva válaszolták meg, amely rendelkezések ezen eljárást úgy határozták meg, mint olyan esetet, „amelyben a harmadik felet félként vonták perbe”.
- 28 Ha a rendelet 8. cikke (2) bekezdésének célját a Jenard-jelentés fényében kellene értelmezni és a jelen ügyre kellene alkalmazni, akkor valószínűleg nem lehetne a cseh bíróságok joghatóságát erre a szabályra alapítani, mivel a letétbe helyezett tárgy kiadásához szükséges hozzájárulás pótlására irányuló eljárásban nem vesz részt harmadik fél, hanem csak a letéti alapeljárásban részt vevő felek.
- 29 Ezzel szemben más következtetésre lehetne jutni, ha e rendelkezés más autonóm értelmezését fogadnák el. A bírósági letétbe helyezett tárgy kiadásához szükséges hozzájárulás iránti kereset benyújtásával indított eljárás ugyanis a letéti eljáráshoz képest mellékes eljárásnak minősül. Számos jogrendben viszont a letéti eljárások a „beavatkozás iránti kérelem” általánosabb fogalmába tartoznak, mint ahogyan a „Brüsszel Ia” rendelet cseh változatában is.

⁶ 1977. október 27-i Bouchereau ítélet (30/77, EU:C:1977:172, 14. pont).

⁷ A polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló Brüsszeli Egyezmény (HL 1972. L 299., 32. o.; a továbbiakban: Brüsszeli Egyezmény) 6. cikkének (2) bekezdése; valamint a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o., HL 2011. L 124., 47. o.) 6. cikkének (2) bekezdése.

⁸ HL 1979. C 59., 1. o.